

Landskap: *Salmar Län*Upptecknat av: *P. G. Fotherman*Härad: *Söråmön*Adress: *Lilkhäva Holmsjö*Socken: *Torsås*Berättat av: *Swän Pärsson*Uppteckningsår: *1931*Född år *1851* i *Torsås hvilla*LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

1

Uppteckningen rör sig om en finare begravning i Torsås.

Swän Pärsson berättar om en s. h. fin begravning som blev något ödelig, d. h. hände under posten salubströms tid, och han var nyfäst med på denna begravning, d. h. var på ett mycket rikt och förväntat band folk, d. h. var enda dottern uti 28-årsåldern som hade slutat sina dagar uti ungdomens jällene tid, och att sorgen var ödrägligt stor uti församlingen såväl som bland släkt och övriga vänner och bekanta, torde icke behöva omtalas, liksom det var smyckadt med grönt och blammar, och likett klätt och smyckadt med dyrbara material och utstafveradt smaktigt och på bästa sätt som någon kan dimarsa ett lik.

Begravning

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

3188

2

och även en fotografi var hämtad från halmarna för  
att fotografiera dän döda medan hon annu stod ligg-  
ande i sin hammare. Hon hade avsmannat och vilmen var  
hennes egen sänghammare under sin livstid, här  
hade man likväl av hennes flickbekantars under  
hela tiden hon låg i sin jord, och yusen vid hennes  
huvud brenn natt och dag så länge hon stod ligg-  
ande i sin hammare, foten finnes än i dag dock förny-  
ade, och är en skänhet att se, män dock mycket  
rörande, män dock anslående och vackert uti däd-  
ligt häseende, män bland allt detta fästliga hade  
man skaffat till för goda tillgångar på spaitvaror  
vilket gjorde stämningen nedslående och obehag-  
lig, ty man tog försigtigt av dän varan för än  
man begav sig till kyrkan för att jorda dän  
dän bortgångna dattaren, och efter som att poosten  
var inkyrkan och även befan sig på gravvälet,

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

så räknade man icke så noga på tiden, ty man  
 let på sin präst som var där förnämligaste gäs-  
 ten bland de inbjudna, och alltså gjorde man icke  
 någon uppmaning om att tiden var inne att man  
 sedan skulle vara vid kyrkogården med likett,  
 och efter som att prästen var en spritalkare så  
 sat han vid flaskan och gländde bort sin förvänt-  
 ning som skulle taga sin början kl. 10. och nu var  
 kl. 11. då blev nu allvar och uppbrutt skedd  
 med stor häftighet, och alla voro mer eller mindre  
 berusade, även prästen hade tagett bra myskett till  
 gods, man värest berusad var likmasken, man  
 skulle nu göra fart till kyrkan ty blek man visa-  
 de myskett övar där bestämda tiden, dätta tog  
 icke bättre än att likmasken lade hela egipagett  
 uti diket vid en bräm på vägen och lockett gick  
 av histan och likett föll ut och hela bladdelen spilttrades.

dät var till koppramba liden och däm tillhörighetar och fasttätta  
 under dät att prästen med full befallande ton sade, som på  
 nu edra fälledoullar för si församlingstarna vänta på oss,  
 och som även prästen var berusad blev hela predikan en-  
 dast dät att man hade härt omball med likett, och  
 att dätta upptog tiden, vilthett var ett gott försvar  
 medel för honom, ty dät hade gått två timar övar där  
 bestämda kyrktiden alltså mässtätt vid församlingen,  
 dät var icke nog härmed, man stannade endast me-  
 dan man sön ut dät medhavda bränvinett ett par  
 hannor, varefter man fasttätte resan hem, och då  
 skulle dät bli kampbränning och se rim som färet var  
 hemma vid sorykuset, nu blev dät utes kallbränning  
 med ett par syntur, bland annat fick en kvinna  
 av gravölsällskapet sälla hvitt till för dänna  
 kallbränning, män sådant var ingenting nymodigt  
 utan våra förfäder spriten hade bestämmelsevatten på dän tiden.

ACC. NR. 3188

tecknat

55

Landskap: ..... Upptecknat av: P. G. Pettersson  
 Härad: ..... Adress: Lillhövda Halmgå  
 Socken: ..... Berättat av .....  
 Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

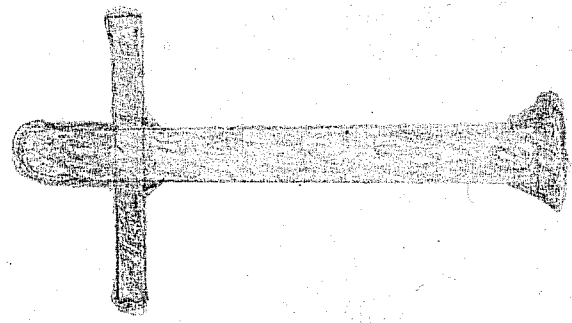
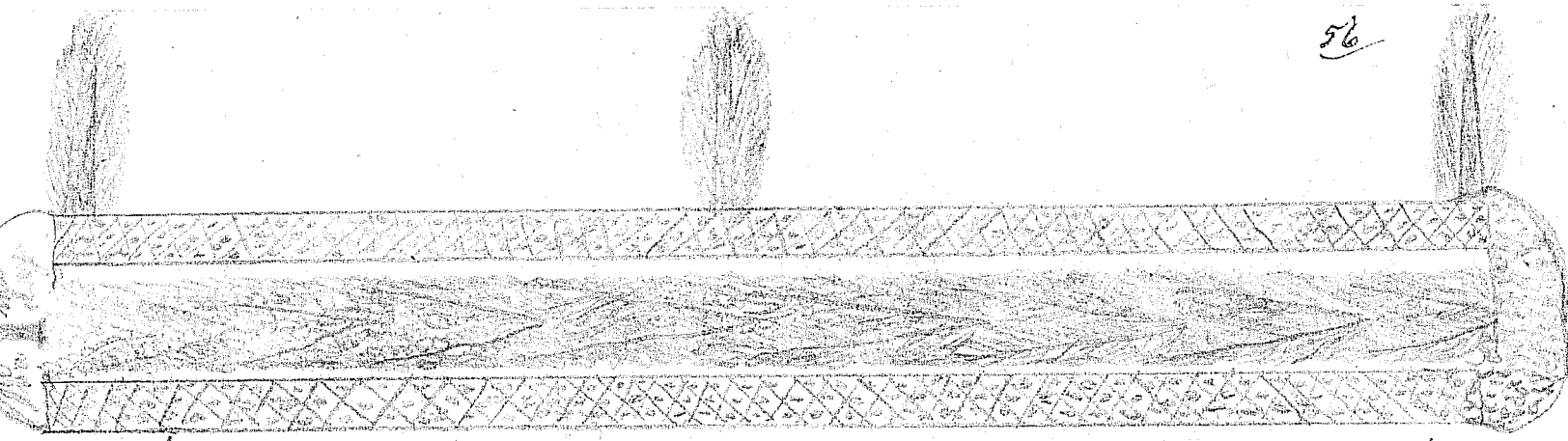
5

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

Uppteckningen rör sig om en teckning öfver mayningen vid stugorna längs efter vägen där en liksom så smått föra fram, gavelrutorna, som synes på båda sidor var gjorda av vit sand eller hvita, i varje ruta loddes och hätt, fint granris de långa rändarna gjordes av sot eller något annat svart, mittelruten är av och hätt granris som synes på teckningen, mossen gjordes av repade gräden från granrisett, namnen loddes ut av hvita eller vit sand, träden var enebarkar för en äldre, och granar för en ung försam, och för ett barn under 15 år små granbarkar med påhängda vita papperremmar på grenarna, för en sådan mayning bestod gravälsvärden en prächtig medlag för all som hade mayatt där lilla gett gick fram, efter då gästarna lemnat sorgebisett.

Skriv endast på denna sida!

56



3188

6

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

